

Lieta C-123/23

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 1. marts

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Minden (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 28. oktobris

Prasītāji:

N.A.K.

E.A.K.

Y.A.K.

Atbildētāja:

Bundesrepublik Deutschland

[..]

**VERWALTUNGSGERICHT MINDEN [MINDENES ADMINISTRATĪVĀS
TIESAS]**

lēmums

[..]

administratīvajā lietā

1. N.A.K.,
 2. nepilngadīgais bērns E.A.K.,
 3. nepilngadīgais bērns Y.A.K.,
- otro un trešo prasītāju pārstāv māte, pirmā prasītāja,

prasītāji,

[..]

pret

Vācijas Federatīvo Republiku, ko pārstāv *Bundesministerium des Innern* [Federālā iekšlietu ministrija], kuru pārstāv *Bundesamt für Migration und Flüchtlinge* [Federālā migrācijas un bēgļu lietu pārvalde], [..]

atbildētāja,

par patvēruma tiesībām (Gazas josla)

šajā lietā: lūgums Eiropas Savienības Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu

Verwaltungsgericht Minden 1. palāta,

nenoturot tiesas sēdi, 2022. gada 28. oktobrī

[..]

[..] [*omissis*: iztiesāšanas sastāvs]

nolēma:

[..] [*omissis*: procesuālie jautājumi]

uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

vai Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta d) apakšpunkts, skatot to kopsakarā ar šīs direktīvas 2. panta q) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šajā dalībvalstī iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidāms kā nepieņemams, ja iepriekš citā dalībvalstī iesniegtu starptautiskās aizsardzības pieteikumu šī cita dalībvalsts ir galīgi noraidījusi kā nepamatotu?

Pamatojums:

- 1 A. Prasītāji ir Palestīnas izcelsmes bezvalstnieki no Gazas joslas. Saskaņā ar viņu iesniegtajām dzimšanas apliecībām pirmā prasītāja ir dzimusi 1985. gada 28. janvārī, otrā prasītāja – 2012. gada 24. decembrī un trešais prasītājs – 2015. gada 4. janvārī. Saskaņā ar prasītāju sniegto informāciju viņi 2019. gada 11. novembrī ieceļoja Vācijas Federatīvajā Republikā un 2019. gada 15. novembrī lūdza patvērumu. Viņu formālos patvēruma pieteikumus Federālā migrācijas un

- bēgļu lietu pārvalde (turpmāk tekstā – “Federālā pārvalde”) reģistrēja 2019. gada 22. novembrī.
- 2 Uzklaušanās laikā pirmā prasītāja norādīja, ka 2018. gadā viņa kopā ar bērniem esot pametusi Gazas joslu un tostarp caur Spāniju un Beļģiju devusies uz Vāciju. Gazas joslā viņas vīra politiskās darbības dēļ viņu un viņas bērnus vajājis *Hamas*. Turklāt viņas vecāki esot vēlējušies viņu piespiest atdot savus bērnus vīra ģimenei un vienai pašai atgriezties vecāku māsainiecībā. Beļģijā viņi esot dzīvojuši aptuveni vienu gadu un esot iesnieguši starptautiskās aizsardzības pieteikumus. Viņas vīrs jau ilgāku laiku dzīvojot Vācijas Federatīvajā Republikā.
 - 3 Pirmās prasītājas vīrs un otrā un trešā prasītāja tēvs jau 2014. gadā ieceļoja Vācijas Federatīvajā Republikā. Viņa starptautiskās aizsardzības pieteikums tika galīgi noraidīts ar 2017. gada 31. marta lēmumu, paziņojot par plānoto izraidīšanu uz Gazas joslu.
 - 4 Federālajai pārvaldei iegūstot datus no *Eurodac*, attiecībā uz pirmo prasītāju tika atrasti 1. kategorijas rezultāti attiecībā uz Spāniju un Beļģiju. Federālās pārvaldes Spānijas iestādēm adresētais atpakaļuzņemšanas lūgums tika noraidīts ar 2019. gada 28. novembra vēstuli. Beļģijas iestādēm atpakaļuzņemšanas lūgums netika nosūtīts.
 - 5 Atbildot uz informācijas pieprasījumu, ko Federālā pārvalde bija nosūtījusi Beļģijas iestādēm, tās 2021. gada 5. marta vēstulē norādīja, ka pirmās prasītājas 2018. gada 21. augusta starptautiskās aizsardzības pieteikums pēc patvēruma piešķiršanas iemeslu pārbaudes tika noraidīts 2019. gada 5. jūlijā un ka par to netika iesniegta pārsūdzība. Saskaņā ar dokumentiem, ko Beļģijas iestādes nosūtīja Federālajai pārvaldei, pieteikuma noraidīšana tika pamatota tostarp ar to, ka netika ticami pierādīts, ka pirmajai prasītājai izcelsmes valstī draudēja vajāšana vai būtisks kaitējums. Pēc atgriešanās Gazas joslā viņa varēšot izmantot Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (*United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East*, turpmāk tekstā – “UNRWA”) atbalstu.
 - 6 Ar 2021. gada 25. maija lēmumu Federālā pārvalde noraidīja prasītāju patvēruma pieteikumus kā nepieņemamus, konstatēja, ka nepastāv izraidīšanas aizliegums saskaņā ar *Aufenthaltsgesetz* [Likuma par uzturēšanos] (turpmāk tekstā – “*AufenthG*”) 60. panta 5. un 7. punkta pirmo teikumu, un paziņoja prasītājiem par plānoto izraidīšanu uz Gazas joslu. Kā pamatojumu Federālā pārvalde būtībā norādīja: saskaņā ar *Asylgesetz* [Patvēruma likuma] (turpmāk tekstā – “*AsylG*”) 71.a panta 1. punktu vēl viena patvēruma procedūra nebija jāveic. Patvēruma procedūra, ko prasītāji uzsāka Beļģijā, esot noslēgusies viņiem nelabvēlīgi. Neesot pamata lietas izskatīšanas atsākšanai saskaņā ar *Verwaltungsverfahrensgesetz* [Administratīvā procesa likuma] (turpmāk tekstā – “*VwVfG*”) 51. panta 1.–3. punktu. Nedz faktiskā, nedz tiesiskā situācija neesot mainījies, nedz arī prasītāji neesot iesnieguši jaunus pierādījumus.

- 7 2021. gada 9. jūnijā prasītāji par šo lēmumu cēla prasību. Kā pamatojumu tie būtībā norādīja: kā vientuļai vai šķirtai sievietei pirmajai prasītājai Gazas joslā draudēja ievērojamas grūtības. It īpaši vardarbība pret sievietēm esot sociāli leģitimizēta un esot ierobežota piekļuve veselības aprūpei vai darbam. Papildus tam nestabilās situācijas Gazas joslā dēļ viņiem nebūtu iespējams nodrošināt sev elementārus iztikas līdzekļus. Esot jāņem vērā, ka to vēl vairāk sarežģī tas, ka Gazas joslā nepastāv ģimenes atbalsts. Tāpat neesot sagaidāms, ka *UNRWA* sniegs pietiekamu atbalstu. Beļģijas iestādes to neesot pietiekami rūpīgi pārbaudījušas. Neatkarīgi no tā viņiem faktiski neesot iespējams atgriezties Gazas joslā un no jauna nonākt *UNRWA* aizsardzībā. Pamatojoties uz to, viņiem kā Palestīnas izcelsmes bezvalstniekiem esot jāpiešķir bēgļa statuss (tā saucamā *ipso facto* aizsardzība) saskaņā ar *AsylG* 3. panta 3. punktu un Konvencijas par bēgļa statusu (turpmāk tekstā – “Ženēvas konvencija”) 1. panta D punktu.
- 8 Ar 2021. gada 31. augusta lēmumu [...] iesniedzējtiesa noteica, ka prasībai, kas celta par apstrīdētajā lēmumā ietvertu izraidīšanas rīkojumu, ir apturoša iedarbība, pamatojot to būtībā ar to, ka, balstoties uz Eiropas Komisijas (turpmāk tekstā – “Komisija”) apsvērumiem par turpmāka pieteikuma jēdzienu lietā C-8/20, kurus Eiropas Savienības Tiesa (turpmāk tekstā – “Tiesa”) šajā tiesvedībā nav aplūkojusi sīkāk, pastāv pamatotas šaubas par to, vai *AsylG* 71.a pants ir saderīgs ar Savienības tiesībām.
- 9 B. Tiesvedība ir jāaptur un saskaņā ar LESD 267. pantu ir jālūdz Tiesai atbildēt uz rezolutīvajā daļā uzdoto jautājumu par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) (OV L 180, 60. lpp., tā saucamā Procedūru II direktīva, turpmāk tekstā – “Direktīva 2013/32/ES”) 33. panta 2. punkta d) apakšpunktu, skatot to kopsakarā ar šīs direktīvas 2. panta q) punktu. Iesniegtais jautājums ir būtisks nolēmuma pieņemšanai un tam ir nepieciešams Tiesas skaidrojums.
- 10 I. Valsts tiesiskais regulējums ir šāds:
- 11 1. Ja ārvalstnieks pēc viņam nelabvēlīgas patvēruma procedūras noslēgšanās drošā trešajā valstī (*AsylG* 26.a pants), kurai piemēro Eiropas Kopienas tiesību normas attiecībā uz atbildību par patvēruma procedūru veikšanu, iesniedz vēl vienu patvēruma pieteikumu, valsts tiesību aktos tas tiek dēvēts kā atkārtots pieteikums (*AsylG* 71.a panta 1. punkts). Atkārtota pieteikuma izskatīšana, tāpat kā turpmāka pieteikuma izskatīšana (*AsylG* 71. panta 1. punkts), notiek divos posmos – pirmais posms attiecas uz jautājumu, vai ir jāveic vēl viena patvēruma procedūra (*AsylG* 71.a panta 1. punkts). Nosacījumi, kuru gadījumā ir jāveic vēl viena patvēruma procedūra, ciktāl tas ir būtiski šajā lietā, izriet no *VwVfG* 51. panta 1. un 2. punkta. Ja nav pamata veikt vēl vienu patvēruma procedūru, atkārtoto pieteikumu noraida kā nepieņemamu (*AsylG* 29. panta 1. punkta 5. apakšpunkts); pieteikuma iesniedzēja norādītos iemeslus, kādēļ viņš baidās no vajāšanas vai būtiska kaitējuma nodarīšanas izcelsmes valstī, atkāpjoties no *AsylG* 31. panta 2. punkta, tālāk nepārbauda, taču pārbauda, vai pastāv valsts tiesību aktos noteiktais izraidīšanas aizliegums (*AsylG* 31. panta 3. punkts). Tādējādi atkārtota pieteikuma

procedūra, neskarot iespēju to izskatīt tiesā, ir pabeigta. Savukārt, ja ir pamats veikt vēl vienu patvēruma procedūru, atkārtotais pieteikums ir pieņemams un kompetentajai iestādei otrajā posmā ir jāpārbauda, vai pieteikuma iesniedzējam ir jāpiešķir bēgļa statuss.

- 12 Atšķirība starp turpmāku (*AsylG* 71. panta 1. punkts) un atkārtotu pieteikumu (*AsylG* 71.a panta 1. punkts) ir tāda, ka turpmāka pieteikuma gadījumā pirmā patvēruma procedūra ir veikta Vācijā, bet atkārtota pieteikuma gadījumā – drošā trešā valstī.

Skat. *VG Schleswig* [Šlēsvigas Administratīvās tiesas] lēmumu par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, 2021. gada 16. augusts, 9 A 178/21, ECLI:DE:VGSH:2021:0816.9A178.21.00, 20. punkts.

- 13 *AsylG* 71.a panta jēga un mērķis ir pielīdzināt atkārtotu pieteikumu turpmākam pieteikumam un tādējādi pielīdzināt trešās valsts lēmumu atbilstoši tiesību aktiem patvēruma jomā Federālās pārvaldes lēmumam atbilstoši tiesību aktiem patvēruma jomā.

Skat. *BT-Drs.* [Bundestāga izdevumu] 12/4450, 27. lpp.; *BVerwG* [Federālās administratīvās tiesas] spriedums, 2016. gada 14. decembris, 1 C 4.16, ECLI:DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, 30. punkts.

- 14 Pamatojoties uz līdzšinējo Tiesas judikatūru, ir skaidrs, ka *AsylG* 71.a panta 1. punkts nav piemērojams, ja trešā valsts nav Eiropas Savienības dalībvalsts

– skat. Tiesas spriedumu, 2021. gada 20. maijs, C-8/20, ECLI:EU:C:2021:404, 31. un nākamie punkti (Norvēģijas noraidīts patvēruma pieteikums) [–]

- 15 vai ja, lai gan tā ir dalībvalsts, tai tomēr nav saistoša Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) (OV L 337, 9. lpp., tā saucamā Kvalifikācijas direktīva, turpmāk tekstā – “Direktīva 2011/95/ES”).

Skat. Tiesas spriedumu, 2022. gada 22. septembris, C-497/21, ECLI:EU:C:2022:721, 36. un nākamie punkti (Dānijas noraidīts patvēruma pieteikums).

- 16 Turpretī jautājumu, vai Direktīvas 2013/32/ES 2. panta q) punktā un 33. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētais jēdziens “turpmāks pieteikums” ir piemērojams starp dalībvalstīm, Tiesa līdz šim ir tieši atstājusi bez atbildes.

Skat. Tiesas spriedumus, 2021. gada 20. maijs, C-8/20, ECLI:EU:C:2021:404, 30. un 40. punkts, kā arī 2022. gada 22. septembris, C-497/21, ECLI:EU:C:2022:721, 36. un 46. punkts.

- 17 Šis jautājums rodas divos dažādos gadījumos: pirmajā gadījumā citas dalībvalsts kompetentā iestāde ir izskatījusi tur iesniegto patvēruma pieteikumu pēc būtības

un galīgi to noraidījusi. Šis gadījums ir šīs tiesvedības priekšmets. Otrajā gadījumā citas dalībvalsts kompetentā iestāde ir nolēmusi pārtraukt tajā veikto patvēruma procedūru, jo pieteikuma iesniedzējs ir atteicies no procedūras turpināšanas. Šis gadījums ir citas tiesvedības priekšmets, par kuru iesniedzējtiesa vēl lūgs Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu.

18 2. Attiecīgās valsts tiesību normas ir šādas:

19 *AsylG* 26.a pants (Drošas trešās valstis)

20 [..]

(2) Drošas trešās valstis, izņemot Eiropas Savienības dalībvalstis, ir I pielikumā norādītās valstis. [..]

21 *AsylG* 29. pants (Nepieņemami pieteikumi)

22 (1) Patvēruma pieteikums ir nepieņemams, ja:

23 [..]

24 5. turpmāka pieteikuma gadījumā saskaņā ar 71. pantu vai atkārtota pieteikuma gadījumā saskaņā ar 71.a pantu nav jāveic vēl viena patvēruma procedūra.

25 [..]

26 *AsylG* 31. pants (Federālās pārvaldes lēmumi par patvēruma pieteikumiem)

27 [..]

28 (2) Lēmumos par pieņemamiem patvēruma pieteikumiem un saskaņā ar 30. panta 5. punktu ir *expressis verbis* jākonstatē, vai ārvalstniekam tiek piešķirts bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statuss un vai viņš tiek atzīts par personu, kurai ir tiesības uz patvērumu. [..]

29 (3) 2. punktā minētajos gadījumos un, lemjot par patvēruma pieteikumiem, kas nav pieņemami, ir jākonstatē, vai ir izpildīti Likuma par uzturēšanos 60. panta 5. vai 7. punktā ietvertie nosacījumi. [..]

30 *AsylG* 71. pants (Turpmāks pieteikums)

31 (1) Ja ārvalstnieks pēc iepriekšējā patvēruma pieteikuma atsaukšanas vai neapstrīdamas noraidīšanas atkārtoti iesniedz patvēruma pieteikumu (turpmāks pieteikums), vēl viena patvēruma procedūra ir veicama tikai tad, ja ir izpildīti Administratīvā procesa likuma 51. panta 1.–3. punktā izvirzītie nosacījumi; pienākums to pārbaudīt ir federālajai pārvaldei. [..]

32 *AsylG* 71.a pants (Atkārtots pieteikums)

- 33 (1) Ja ārvalstnieks pēc viņam nelabvēlīga patvēruma procedūras noslēguma drošā trešajā valstī (26.a pants), kurai piemēro Eiropas Kopienas tiesību normas attiecībā uz atbildību par patvēruma procedūru veikšanu vai ar kuru Vācijas Federatīvā Republika šajā ziņā ir noslēgusi starptautisku līgumu, Vācijas Federatīvajā Republikā iesniedz patvēruma pieteikumu (atkārtots pieteikums), vēl viena patvēruma procedūra ir jāveic tikai tad, ja Vācijas Federatīvā Republika ir atbildīga par patvēruma procedūras veikšanu un ir izpildīti Administratīvā procesa likuma 51. panta 1.–3. punktā izvirzītie nosacījumi; pienākums to pārbaudīt ir federālajai pārvaldei.
- 34 [..]
- 35 *VwVfG* 51. pants (Procedūras atsākšana)
- 36 (1) Pēc ieinteresētās personas lūguma iestāde lemj par galīga administratīvā akta atcelšanu vai tā grozīšanu, ja:
- 37 1. pēc administratīvā akta pieņemšanas ieinteresētajai personai par labu ir mainījušies faktiskie vai tiesiskie apstākļi, pamatojoties uz kuriem administratīvais akts ir pieņemts;
- 38 2. ir jauni pierādījumi, kuri būtu par pamatu ieinteresētai personai labvēlīgāka lēmuma pieņemšanai;
- 39 3. [..]
- 40 (2) Pieteikums ir pieņemams tikai tad, ja ieinteresētā persona, nebūdamā rupji nolaidīga, nevarēja norādīt iemeslu [procedūras] atsākšanai iepriekšējā procedūrā, it īpaši izmantojot tiesību aizsardzības līdzekļus.
- 41 II. No rezolutīvās daļas izrietošais jautājums ir jānoskaidro, un tam ir nozīme lēmuma pieņemšanā attiecībā uz pirmo prasītāju. Attiecībā uz otro un trešo prasītāju Federālā pārvalde vēl nav noskaidrojusi, vai arī viņi Beļģijā ir iesnieguši patvēruma pieteikumus un vai tie attiecīgā gadījumā arī ir noraidīti. Tas būs jāprecizē valsts tiesvedībā.
- 42 Atbilstoši pašreizējiem lietas apstākļiem ir izpildīti *AsylG* 71.a panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, lai pirmās prasītājas patvēruma pieteikumu noraidītu kā nepieņemamu (1.). Uz uzdoto jautājumu arī nevar atbildēt kā uz *acte claire* (2.). Līdz ar to, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, prasība par apstrīdētā lēmuma 1. punktu attiecībā uz pirmo prasītāju būtu jānoraida. Turpretim apstrīdētais lēmums attiecībā uz pirmo prasītāju būtu jāatceļ, ja *AsylG* 71.a panta 1. punkts būtu nesaderīgs ar Savienības tiesībām un līdz ar to nebūtu piemērojams. Šajā gadījumā Federālajai pārvaldei būtu *ex officio* jāpārbauda, vai pirmajai prasītājai būtu jāpiesūdz starptautiskā aizsardzība.
- 43 1. Ir izpildīti *AsylG* 29. panta 1. punkta 5. apakšpunkta otrās alternatīvas un 71.a panta 1. punkta nosacījumi, lai pirmās prasītājas patvēruma pieteikumu

noraidītu kā nepieņemamu. Ir citā dalībvalstī personai nelabvēlīgi noslēgusies patvēruma procedūra, jo Beļģijas iestādes ar 2019. gada 5. jūlija lēmumu ir noraidījušas pirmās prasītājas patvēruma pieteikumu un viņa šo lēmumu nav pārsūdzējusi. Pieņemot lēmumu izskatīt prasītāju patvēruma pieteikumus, Federālā pārvalde ir izmantojusi savas pašiniciatīvas tiesības (Regulas Nr. 604/2013 17. panta 1. punkts); vēlākais tādējādi atbildētāja ir kļuvusi atbildīga par viņu patvēruma procedūru veikšanu.

- 44 Saskaņā ar pašreizējiem lietas apstākļiem nav izpildīti nosacījumi vēl vienas patvēruma procedūras veikšanai. It īpaši faktiskā un tiesiskā situācija nav būtiski mainījies par labu pirmajai prasītājai. Šādas izmaiņas, *VwVfG* 51. panta 1. punkta 1. apakšpunktu interpretējot atbilstoši Savienības tiesībām, ir jāpieņem, ja tiek konstatēti vai tiek iesniegti jauni fakti vai konstatējumi, kas ievērojami palielina iespēju pirmajai prasītājai tikt kvalificētai kā starptautiskās aizsardzības saņēmējai.

Skat. *VG Minden* [Mindenes Administratīvās tiesas] spriedumu, 2022. gada 21. jūnijs, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, *juris* 31. un 32. punkts; *VG Köln* [Kēlnes Administratīvās tiesas] lēmums, 2022. gada 3. augusts, 20 L 800/22.A, ECLI:DE:VGK:2022:0803.20L800.22A.00, *juris* 18. un nākamie punkti.

- 45 “Jauni” Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē ir ne tikai tie fakti vai konstatējumi, kas radušies pēc procedūras, kuras priekšmets bija iepriekšējs starptautiskās aizsardzības pieteikums, galīgas pabeigšanas, bet arī fakti vai konstatējumi, kuri pastāvēja jau pirms šīs procedūras pabeigšanas, bet kurus pieteikuma iesniedzējs nebija norādījis.

Skat. Tiesas spriedumu, 2021. gada 9. septembris, C-18/20, ECLI:EU:C:2010:710, 44. punkts.

- 46 Tomēr jauni konstatējumi un fakti ir jāņem vērā tikai tad, ja pieteikuma iesniedzējs, nebūdams rupji nolaidīgs, nevarēja norādīt šos faktus vai konstatējumus pirmajā procedūrā vai tai sekojošajā tiesvedībā. Tas izriet no *AsylG* 71. panta 1. punktā ietvertās tiešās atsauces uz *VwVfG* 51. panta 2. punktu, ar kuru valsts likumdevējs Savienības tiesībām atbilstošā veidā ir izmantojis Direktīvas 2013/32/ES 40. panta 4. punktā tam piešķirto rīcības brīvību.

Skat. *VG Düsseldorf* [Diseldorfas Administratīvās tiesas] lēmumu, 2022. gada 24. janvāris, 1 L 34/22.A, ECLI:DE:VGD:2022:0124.1L34.22A.00, *juris* 6. un 7. punkts; *VG Minden* spriedums, 2022. gada 21. jūnijs, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, *juris* 34. un nākamie punkti.

- 47 *AsylG* 71. panta 1. punkta pirmais teikums un *VwVfG* 51. panta 2. punkts arī citādi ir saderīgi ar Savienības tiesībām. Tas, ka *VwVfG* 51. panta 2. punkts (“nebūdams rupji nolaidīgs”) formulējumā atšķiras no Direktīvas 2013/32/ES 40. panta 4. punkta (“nebūdams pie tā vainīgs”), nav tam pretrunā. Pirmais noteikums ir

labvēlīgs pieteikuma iesniedzējiem, un tāpēc tas nav pretrunā Savienības tiesībām (Direktīvas 2013/32/ES 5. pants).

Skat. *VG Minden* spriedumus, 2022. gada 10. februāris, 2 K 41/19.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0210.2K41.19A.00, *juris* 45. un 46. punkts, un 2022. gada 21. jūnijs, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, *juris* 34. un nākamie punkti.

- 48 Ņemot to vērā, pirmā prasītāja nav iesniegusi nekādus jaunus faktus vai konstatējumus, kuru dēļ būtu jāveic vēl viena patvēruma procedūra. Ciktāl viņa, pamatojot savu patvēruma pieteikumu, atsaucas uz faktiskajiem notikumiem pirms viņas izceļošanas no Gazas joslas, nav skaidrs, kādu iemeslu dēļ viņai, nepastāvot rupjai nolaidībai, nebija iespējams šos apstākļus norādīt Beļģijā veiktajā patvēruma procedūrā vai tai sekojošajā tiesvedībā. Ciktāl pirmā prasītāja atsaucas uz sieviešu situāciju Gazas joslā, tajā pastāvošajiem dzīves apstākļiem, UNRWA spēju palīdzēt tur mītošajiem iedzīvotājiem, kā arī iespēju atgriezties Gazas joslā, nav redzams, ka faktiskā situācija šajā ziņā pa šo laiku būtu mainījies. Attiecībā uz apgalvoto pirmās prasītājas šķiršanos no vīra (un otrā un trešā prasītāja tēva) atbilstoši pašreizējiem lietas apstākļiem nav skaidrs, cik lielā mērā šis apstākļi ievērojami palielina iespēju pirmajai prasītājai tikt kvalificētai kā starptautiskās aizsardzības saņēmējai.
- 49 2. Katrā ziņā pēc tam, kad kļuva zināmi Komisijas apsvērumi lietā C-8/20, uz uzdoto jautājumu (vairs) nevar atbildēt kā uz *acte claire*.

Skat. atbilstoši, *OVG NRW* [Ziemeļreinas–Vestfālenes federālās zemes Augstākās administratīvās tiesas] lēmumus, 2021. gada 9. decembris, 17 B 1728/21.A, ECLI:DE:OVGNRW:2021:1209.17B1728.21A.00, *juris* 6. punkts, un 2022. gada 31. marts, 1 B 375/22.A, ECLI:DE:OVGNRW:2022:0331.1B375.22A.00, *juris* 7. un nākamie punkti; *Niedersächsisches OVG* [Lejassaksijas federālās zemes Augstākās administratīvās tiesas] lēmums, 2022. gada 22. jūnijs, 8 MC 74/22, ECLI:DE:OVGNI:2022:0622.8MC74.22.00, *juris* 9. punkts; pretējs viedoklis *OVG Bremen* [Brēmenes federālās zemes Augstākās administratīvās tiesas] spriedumā, 2020. gada 3. novembris, 1 LB 28/20, ECLI:DE:OVGHB:2020:1103.1LB28.20.00, *juris* 45. un nākamie punkti; *Niedersächsisches OVG* lēmums, 2022. gada 28. decembris, 11 LA 280/21, ECLI:DE:OVGNI:2022:1228.11LA280.21.00, *juris* 53. punkts.

- 50 Iepriekš minētajā tiesvedībā Komisija pārstāvēja uzskatu, ka Savienības tiesībās netiekot pieļauta turpmāka pieteikuma koncepta piemērošana starp dalībvalstīm. Kā pamatojumu tā būtībā norādīja, ka šī koncepta piemērošana starp dalībvalstīm zināmā mērā nozīmējot negatīvu patvēruma lēmumu savstarpēju atzīšanu un ka šāda atzīšana pašreiz spēkā esošajās Savienības tiesībās patvēruma jomā principā neesot paredzēta. Daudz kas liecinot par labu pieņēmumam, ka par šādu soli savstarpējas atzīšanas virzienā Savienības likumdevējam ir tieši un pietiekami

skaidri jālemj, it īpaši tāpēc, ka sekas, ko patvēruma meklētājiem rada pieteikuma kvalificēšana par turpmāku pieteikumu, esot ievērojamas.

Skat. 2020. gada 20. maija dokumentu, 34. un 35. punkts, iegūts no https://ec.europa.eu/dgs/legal_service/submissions/c2020-8-obs_de.pdf.

- 51 *Acte claire* ir tad, ja Savienības tiesību normas pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka nepastāv nekādas pamatotas šaubas par veidu, kādā risināt uzdoto jautājumu.

Skat. Tiesas spriedumus, 1982. gada 6. oktobris, 283/81, ECLI:EU:1982:335, 16. punkts, kā arī 2021. gada 6. oktobris, C-561/19, ECLI:EU:C:2021:799, 33. punkts un 39. un nākamie punkti.

- 52 Šajā gadījumā šie nosacījumi nav izpildīti. Komisijas atzinumiem par Savienības tiesību interpretāciju, ņemot vērā tās “Līgumu uzraudzītājas” statusu, kuras pienākums cita starpā ir arī uzraudzīt, kā dalībvalstis ievēro Savienības tiesības (skat. tostarp LESD 258. pantu), ir liela nozīme. Turklāt Komisijas argumentācija neatkarīgi no tā, vai tai pēc būtības var piekrist, nav acīmredzami noraidāma. Visbeidzot, Komisijas argumentāciju neatspēko arī ģenerālvokāta apsvērumi.

Taču šāds *Niedersächsisches OVG* lēmums, 2022. gada 28. decembris, 11 LA 280/21, ECLI:DE:OVGNI:2022:1228.11 LA 280.21.00, *juris* 54. punkts.

- 53 Šajā argumentācijā netiek ievērota ģenerālvokāta nostāja. Viņam kā Tiesas “domas līderim” ir pienākums iesniegt pamatotus secinājumus (LESD 252. panta otrā daļa); galīgā nolēmuma pieņemšana par Savienības tiesību interpretāciju ir vienīgi Tiesas kompetencē (LESD 267. pants).

- 54 III. Par uzdoto jautājumu iesniedzējtiesai ir turpinājumā norādītais viedoklis:

- 55 Iesniedzējtiesa, piekrītot H. Saugmandsgora Ēes [*H. Saugmandsgaard Øe*] 2021. gada 18. marta secinājumiem lietā C-8/20 (ECLI:EU:C:2021:221), ierosina uz šo jautājumu atbildēt tādējādi, ka Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta d) apakšpunkts, skatot to kopsakarā ar šīs direktīvas 2. panta q) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to **tiiek pieļauts** tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šajā dalībvalstī iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidāms kā nepieņemams, ja iepriekš citā dalībvalstī iesniegtu starptautiskās aizsardzības pieteikumu šī cita dalībvalsts ir galīgi noraidījusi kā nepamatotu. Šis juridiskais viedoklis atbilst arī lielā mērā vienprātīgajai valsts judikatūrai **pirms** Eiropas Komisijas nostājas paziņošanas.

Skat., piemēram, *Sächsisches OVG* [Saksijas federālās zemes Augstākās administratīvās tiesas] lēmumu, 2020. gada 27. jūlijs, 5 A 638/19.A, ECLI:DE:OVGSN:2020:0727.5A638.19.A.00, *juris* 12. un nākamie punkti; *OVG Berlin-Brandenburg* [Berlīnes-Brandenburgas federālās zemes Augstākās administratīvās tiesas] lēmums, 2018. gada 22. oktobris, OVG 12 N 70.17, ECLI:DE:OVGBEBB:2018:1022.OVG12N70.17.00, *juris*

7. punkts; *VG Minden* spriedums, 2019. gada 9. decembris, 10 K 995/18.A, ECLI:DE:VGMI:2019:1209.10K995.18A.00, *juris* 34. un 35. punkts; *VG Cottbus* [Kotbusas Administratīvās tiesas] spriedums, 2020. gada 14. maijs, 8 K 1895/18.A, ECLI:DE:VGCOTTB:2020:0514.8K1895.18.A.00, *juris* 21. punkts; taču skat. arī *BVerwG* [Federālās administratīvās tiesas] spriedumu, 2016. gada 14. decembris, 1 C 4.16, BVerwGE 157, 18 26. punkts (atstāts neatbildēts).

- 56 Turpmāka pamatojuma sniegšanai pilnībā tiek izdarīta atsauce uz ģenerālvokāta H. Saugmandsgora Ēes 2021. gada 18. marta apsvērumiem lietā C-8/20 (49.–86. punkts), it īpaši uz apsvērumiem par Direktīvas 2013/32/ES 2. panta q) punkta formulējumu (75. punkts), kā arī uz apsvērumiem par sekundārās migrācijas novēršanu (77. un nākamie punkti). Papildus iesniedzējtiesa norāda, ka no Direktīvas 2013/32/ES 40. panta 1. punkta neizriet atšķirīgs rezultāts. Tajā izmantotais turpmāka pieteikuma jēdziens, kura priekšnoteikums ir tāds, ka papildu paziņojumi vai turpmāks pieteikums tiek sniegti “tajā pašā dalībvalstī”, balstoties uz Direktīvas 2013/32/ES 2. panta q) punktā sniegto jēdziena “turpmāks pieteikums” definīciju, tāpat kā Direktīvas 2013/32/ES 41. panta 1. punkta b) apakšpunkts, ietver īpašu regulējumu attiecībā uz turpmāko pieteikumu apakšgrupu, proti, uz tiem, kas tiek iesniegti tajā pašā dalībvalstī.

Skat. *Sächsisches OVG* lēmumu, 2020. gada 27. jūlijs, 5 A 638/19.A, ECLI:DE:OVGSN:2020:0727.5A638.19.A.00, *juris* 18. un nākamie punkti; *VG Minden* lēmums, 2017. gada 31. jūlijs, 10 L 109/17.A, ECLI:DE:VGMI:2017:0731.10L109.17A.00, *juris* 22. un 23. punkts.

- 57 Turklāt ir jānorāda, ka saistībā ar Padomes Direktīvas 2005/85/ES (2005. gada 1. decembris) (OV L 326, 13. lpp., tā saucamā Procedūru I direktīva, turpmāk tekstā – “Direktīva 2005/85/ES”) 25. pantu Tiesa jau ir pieņēmusi, ka turpmākā pieteikuma koncepts tiek piemērots starp dalībvalstīm.

Skat. Tiesas spriedumu, 2013. gada 6. jūnijs, C-648/11, ECLI:EU:C:2013:367, 63. un 64. punkts.

- 58 Tajā ir noteikts (iesniedzējtiesas izcēlumī):

“63. Turklāt šāda [...] interpretācija nenozīmē, ka [...] nepilngadīgais bez pavadības, kura patvēruma pieteikums **pēc būtības ir noraidīts** pirmajā dalībvalstī, pēc tam varētu likt patvēruma pieteikumu izskatīt citai dalībvalstij.

64. No Direktīvas 2005/85 25. panta izriet, ka papildus gadījumiem, kad pieteikums netiek izvērtēts saskaņā ar Regulu Nr. 343/2003, dalībvalstīm nav jāizvērtē, vai pieteikuma iesniedzējs ir bēglis, ja pieteikums tiek uzskatīts par nepieņemamu it īpaši tāpēc, ka patvēruma meklētājs ir iesniedzis identisku pieprasījumu **pēc tam, kad galīgais lēmums ir bijis viņam nelabvēlīgs.**”

- 59 Šie apsvērumi attiecas uz Direktīvas 2005/85/ES 25. panta 2. punkta f) apakšpunktu, kas bija Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta d) apakšpunkta priekšgājēja tiesību norma.
- 60 Visbeidzot, vēl ir izdarīta atsauce uz ģenerālvokāta Ī. Bota [*Y. Bot*] vērtējumu, saskaņā ar kuru “[...] dalībvalstis [...] ir vienojušās atzīt tos citu dalībvalstu lēmumus, ar kuriem ir noraidīti starptautiskās aizsardzības pieteikumi.”
- Skat. 2018. gada 13. jūnija secinājumus lietā C-213/17, ECLI:EU:C:2018:434, 107. punkts.
- 61 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Komisijas ierosinātajiem grozījumiem sekundārajos tiesību aktos patvēruma jomā
- skat. 42. panta 1. punktu Priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido kopēju procedūru attiecībā uz starptautisko aizsardzību Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (COM(2016) 467 *final*), 2016. gada 13. jūlijs, –
- 62 ir tikai paskaidrojošs raksturs. Turpmāka pieteikuma koncepta piemērošana starp dalībvalstīm ir pieļaujama jau saskaņā ar pašlaik spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem.
- 63 IV. Pamatojoties uz to, ka šajā tiesvedībā nav izpildīti ne Tiesas Reglamenta 99. pantā paredzētie nosacījumi lēmuma pieņemšanai ar rīkojumu, ne arī Reglamenta 105. pantā paredzētie nosacījumi paātrinātas tiesvedības piemērošanai, iesniedzējtiesa ierosina Tiesas priekšsēdētājam uzdot izskatīt šo lietu prioritārā kārtībā saskaņā ar Tiesas Reglamenta 53. panta 3. punktu. Turklāt Tiesai tiek lūgts pārbaudīt, vai ir iespējams atteikties no atsevišķiem procesuālajiem pasākumiem, it īpaši no tiesas sēdes mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai (Tiesas Reglamenta 76. panta 2. punkts), kā arī [ģenerālvokāta] pamatoto secinājumu uzklaušīšanas (Tiesas statūtu 20. panta piektā daļa).
- 64 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pastāv īpaši apstākļi, kas pamato lēmuma pieņemšanu prioritārā kārtībā: uzdotais prejudiciālais jautājums attiecas uz Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas pamatjautājumu, proti, uz turpmāka pieteikuma koncepta piemērošanu starp dalībvalstīm un tādējādi netieši uz citu dalībvalstu pieņemto (noraidošo) lēmumu par patvēruma pieteikumiem savstarpēju atzīšanu. Uzdotais jautājums vismaz Vācijā attiecas uz ievērojamu skaitu patvēruma procedūru. 2020. gadā Vācijā 4110 un 2021. gadā – 3166 atkārtoti pieteikumi tika noraidīti kā nepieņemami.
- 65 Turklāt ir jāņem vērā, ka pēc tam, kad 2020. gada otrajā pusē kļuva zināma Komisijas nostāja, daudzas Vācijas tiesas lietās, kurās Federālā pārvalde, pamatojoties uz *AsylG* 29. panta 1. punkta 5. apakšpunkta otro alternatīvu un 71.a panta 1. punktu, bija noraidījusi patvēruma pieteikumu kā nepieņemamu, noteica, ka prasībām ir apturoša iedarbība un apturēja tiesvedības līdz Tiesas nolēmuma pieņemšanai.

Skat., piemēram, *OVG NRW* lēmumus, 2021. gada 9. decembris, 17 B 1728/21.A, ECLI:DE:OVGNRW:2021:1209.17B1728.21A.00, 2022. gada 31. marts, 1 B 375/22.A, ECLI:DE:OVGNRW:2022:0331.1B375.22A.00, un 2023. gada 10. janvāris, 19 B 1030/ 22.A, ECLI:DE:OVGNRW:2023:0110.19B1030.22A.00; *Niedersächsisches OVG* lēmums, 2022. gada 22. jūnijs, 8 MC 74/22, ECLI:DE:OVGNI:2022:0622.8MC74.22.00; *VG Minden* lēmums, 2021. gada 31. augusts, 1 L 547/21. A, ECLI:DE:VGMI:2021:0831.1L547.21A.00; *VG Wiesbaden* [Vīzbādenes administratīvā tiesas] lēmums, 2022. gada 16. marts, 1L 226/22.WI.A, ECLI:DE:VGWIESB:2022:0316.1L226.22.WI.A.00.

- 66 Tā kā Tiesa, kā jau iepriekš minēts, gan lietā C-8/20, gan lietā C-497/21 uzdoto jautājumu atstāja neatbildētu, šā jautājuma, kas ir svarīgs valsts praksei patvēruma jomā, noskaidrošana tagad jau vairāk nekā divus gadus nav atrisināta. Tādējādi tiek vēl vairāk aizkavēta galīga lēmuma pieņemšana lielam skaitam patvēruma pieteikumu. Ar Direktīvas 2013/32/ES vispārējo mērķi – lēmumus par patvēruma pieteikumiem pieņemt, cik ātri vien iespējams (skat. Direktīvas 2013/32/ES 31. pantu, kā arī šīs direktīvas 18. apsvērumu), tas būtu grūti savienojams.
- 67 Ierosinājums izskatīt atteikšanos no dažiem procesuāliem pasākumiem ir pamatots šādi: kā jau iepriekš norādīts, prejudiciālais jautājums tika uzdots jau lietās C-8/20 un C-497/21. Lietā C-8/20 Komisija šo jautājumu izvirzīja 2020. gada 20. maija procesuālajā rakstā (23. un nākamie punkti), lietā C-497/21 – iesniedzējtiesa.

Skat. *VG Schleswig* lēmumu par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, 2021. gada 16. augusts, 9 A 178/21, ECLI:DE:VGSH:2021:0816.9A178.21.00, pirmais jautājums.

- 68 Kā jau iepriekš norādīts, ģenerālvokāts savos secinājumos lietā C-8/20 par izvirzīto jautājumu jau ir detalizēti izklāstījis savu nostāju (49.–86. punkts). Jauni, iepriekš vērā neņemti aspekti šajā jautājumā iesniedzējtiesai nav zināmi. Arī šī iemesla dēļ lietā C-497/21, kā arī lietā C-364/22, kurā arī ir atsauces uz ģenerālvokāta secinājumiem lietā C-8/20, varētu būtu iespējams atteikties no tiesas sēdes rīkošanas un (jaunu) ģenerālvokāta secinājumu sniegšanas.

[..][*omissis*: nolēmuma pieņemšanā iesaistīto tiesnešu vārdi, uzvārdi]

[..]

[..][*omissis*: apliecinājuma atzīme]